

Khía Cạnh Pháp Lý Vụ Thượng Nghị Sĩ Janet Nguyễn Bị Trục Xuất Khỏi Diễn Đàn Thượng Viện California

Nguyễn Văn Canh

Sáng ngày 23 tháng 2, 2017, TNS Janet Nguyễn (CH) bị cưỡng bách trục xuất khỏi diễn đàn khi Cô đang phát biểu trong phiên họp tại Thượng Viện Tiểu Bang California nhân dịp cơ quan này vinh danh các chiến binh Hoa Kỳ. Theo truyền thông tường thuật thì tại diễn đàn Thượng viện, Cô bắt đầu nói tiếng Việt trước mà mục đích là để ghi lời nói vào hồ sơ lưu trữ của cơ quan này. Sau đó, Cô chuyển sang tiếng Anh. Cô bắt đầu bằng cách đề cập đến vai trò của Thượng Nghị Sĩ quá cố Tom Hayden trong phong trào chống chiến tranh Việt nam của ông ta.



<http://www.sacbee.com/news/politics-government/capitol-alert/article134980044.html>

Mới chỉ có thể, lãnh đạo đa số là TNS Bill Monning (DC) tuyên bố rằng cô đi ra ngoài chương trình nghị sự, yêu cầu Cô ngưng phát biểu. Cô từ chối. Rồi hệ thống micro của cô bị cắt. Người chủ tọa buổi họp là TNS Ricardo Lara (DC) ra lệnh cho 2 nhân viên an ninh "lôi" Cô ra khỏi podium đặt ở phía trước và "sốc nách" Cô ra ngoài hội trường Thượng Viện.

Trước khi xét về khía cạnh pháp lý của vụ này, tôi phải xét xem chủ tọa buổi họp có quyền cấm cản một đồng viện phát biểu như trường hợp Cô Janet hay không? Chủ tọa buổi họp đã viện dẫn lý do là cô Janet đã đi ra ngoài chương trình nghị sự để đập tắt tiếng nói của Cô, một nghị sĩ đối lập. Về điểm này có hai khía cạnh phải xét:

1. Thủ tục sinh hoạt Nghị trường:

Theo qui luật chung sinh hoạt nghị trường, mà bất cứ tổ chức nào cũng có, được ghi trong Nội Quy và tất cả đều dựa vào nguyên tắc Robert's Rules thì một thành viên muốn phát biểu phải ghi tên. Khi đến lượt, người đó được mời lên và phát biểu trong giới hạn thời gian cho phép.

Trường hợp này, Cô Janet Nguyễn được hiểu là đã có ghi tên và được mời lên vì đã công khai phát biểu. Chỉ khi Cô bắt đầu nói bằng Anh Ngữ, thì bị đuổi ra. Cô không vi phạm qui định về sinh hoạt của Thượng Viện, kể cả việc không nói quá thời hạn được phép, nghĩa là cô không đi ra ngoài chương trình nghị sự.

2. Ngoài ra, Chủ tọa có thể biện minh hành vi ấy không khi nói rằng Cô Janet đi ra ngoài Chương trình Nghị sự ?

Chủ tọa ám chỉ rằng buổi họp ấy để vinh danh các quân nhân đã chiến đấu bảo vệ nước Mỹ, trong khi đó Cô Janet lại đề cập đến hành vi phản chiến của Tom Hayden, nghĩa là đi ra ngoài đề tài buổi họp. Các hoạt động suốt cả cuộc đời của Tom Hayden là viết báo, làm phim ảnh, biểu tình, diễn thuyết khắp nước Mỹ, kích động dân chúng chống lại chính quyền Mỹ tại nhiều tiểu bang, đề cao kẻ thù của Mỹ của Tom Hayden là hành vi phản quốc.

Hai sự việc ấy khác nhau. Vinh danh các quân nhân chiến đấu bảo vệ tổ quốc là vinh danh lòng yêu nước. Và phản quốc lại là mặt trái của lòng yêu nước. Tuy nhiên hai vấn đề này là hai mặt của một

đồng tiền hay là hai khía cạnh gắn bó nhau, không thể tách rời nhau của một vấn đề lớn. Đề cập tới vấn đề nọ, mà bỏ qua vấn đề kia là một thiếu sót lớn.

Do đó, những gì cô Janet phát biểu không đi ra ngoài phạm vi của buổi họp. Ngoài ra, đây còn là vấn đề chính trị. Trong trường hợp này một nghị sĩ hay dân biểu có quyền phát biểu về nhiều lãnh vực khác mà không bị vi phạm nội qui. Vì vậy, vấn đề phản chiến mà cô Janet nêu ra vẫn nằm trong phạm vi của chương trình nghị sự.

Chủ tọa và lãnh đạo khối đa số trong trường hợp này đã lạm quyền khi ngăn cản cô Janet, và nhất là sử dụng hành vi thô bạo, đáng bị lên án trước công luận và cả về hình luật.

Đến đây, tôi phân tích việc cưỡng bách cô Janet ra khỏi diễn đàn này, dựa trên căn bản Luật Hiến Pháp Hoa Kỳ. Căn cứ vào sự kiện đã xảy ra, tôi thấy phe Đảng Dân Chủ thuộc Thượng Viện, TB California, gồm cả chủ tọa, lãnh đạo phe đa số... đã vi phạm những điều khoản trọng yếu sau đây của Hiến Pháp Hoa Kỳ:

1. Quyền Tự Do Phát Biểu được ghi trong Tu Chính Án I (Freedom of Expression Clause).

Đây là quyền được tự do phát biểu các ý nghĩ của mình mà không bị ai ngăn cản vì bất cứ lý do gì. Tối Cao Pháp Viện đã giải thích rất rộng rãi quyền này như viết bài, diễn thuyết chống chính quyền kể cả trước đám đông, biểu tình, trưng biểu ngữ, xé hay đốt cờ Mỹ. Rộng rãi đến nỗi đàn bà ăn mặc không kín đáo, hay phổ biến hình ảnh hở hang, treo hình Hồ ⁽¹⁾ dù là công khai làm tay sai cho ngoại bang cũng được giải thích là nằm trong phạm vi tu chính án này.

Các sự kiện như cúp micro, dùng 2 nhân viên an ninh sốc nách , và lôi Cô Janet từ podium ra ngoài phòng họp với "hình ảnh" cô Janet được kéo ra gần cửa phòng họp, cô còn ngoái cổ lại tiếp tục "phát biểu" là hành vi ngăn chặn quyền phát biểu tư tưởng của cô Janet. Những điều cô Janet phát biểu rõ là trái với chủ trương của Ban Lãnh Đạo Đảng Dân Chủ, phe đa số tại Thượng Viện CA. Dù cô mới chỉ nói đến tên Tom Hayden với phong trào phản chiến, họ đã bịt miệng Cô vì họ muốn dấu diếm một sự thật rằng họ là những kẻ tả khuynh, đã làm những điều tai hại lớn lao cho nước Mỹ mà lãnh đạo của họ là cố Thượng Nghị Sĩ Tom Hayden phải có trách nhiệm. Và chính họ cũng phải chịu trách nhiệm nữa. Các cuộc biểu tình lớn vào thập niên 1960 do Jane Fonda và Tom Hayden lãnh đạo đã làm xáo trộn nước Mỹ. Họ biểu tình bạo động tại các trường học. Họ tuần hành trên đường phố, mang hình Hồ, cờ mặt Trận Giải Phóng Miền Nam VN, đòi rút quân Mỹ khỏi VN, đốt cờ Mỹ, xé cờ Mỹ... , gây sô sát với nhân viên an ninh. Tòa án địa phương viện dẫn Tu Chính Án I bảo vệ họ.

Cảnh sát của nhiều thành phố trở thành bất lực trước quyền "phát biểu tư tưởng" của người biểu tình.....

Hành vi này của Thượng Viện CA vi phạm nghiêm trọng quyền của cô Janet chiếu theo Tu Chính Án I của Hiến Pháp Hoa Kỳ.

2. Quyền Được Bảo Vệ Được Bình Đẳng, được ghi trong Tu Chính Án 14 (Equal Protection Clause)

Bình đẳng ở đây được hiểu là không ai có quyền phân biệt đối xử với bất cứ người nào, mà người ta thường nói là kỳ thị như về tôn giáo (tín ngưỡng), chính kiến, giàu nghèo, chủng tộc, giới tính.....

Ban lãnh đạo Thượng Viện CA đã trắng trợn vi phạm điều khoản này của Tu Chính Án 14 về:

Quyền của thiểu số được phát biểu: Cô là một thành viên Đảng Cộng Hòa, thiểu số tại Thượng Viện.

Kỳ thị chủng tộc. Cô là người thiểu số Mỹ gốc Việt. Cô không phải là người da trắng.

Kỳ thị về giới tính: Cô là một phụ nữ.

Kỳ thị về chính kiến: Cô phát biểu trái với chủ trương của phe đa số tả khuynh hiện diện và đang thao túng Thượng Viện Tiểu Bang.

Các vi phạm này là vi phạm trực tiếp và nghiêm trọng quyền hiến định của một công dân mà Hiến Pháp Mỹ bảo vệ.

Ở đây, Tôi không đề cập đến một tội phạm hình sự khác ở cấp độ thấp hơn Hiến pháp và thấy đã có đầy đủ yếu tố tội phạm của một tội có tội danh là Tội Phạm Có Tổ Chức trong vụ này. Trong tội phạm này, với những gì xảy ra vào ngày 23 tháng 2 vừa qua, ngoài Chủ tọa là TNS Ricardo và Trưởng Khối Đa Số, Bill Monning ra, còn có bằng chứng là Chủ Tịch Thượng Viện là Kevin de Leon dù vắng mặt lúc xảy ra vụ phạm pháp, và một viên chức hành chánh là Văn Phòng Trưởng của ông ta là Dan Reeves nữa dính líu vào vụ này./.

1) Nhân dịp này tôi cũng cần nhắc lại vụ Trần Trường treo hình Hồ trước đây tại tiệm sang băng nhạc của y tại Westminster, CA. Treo hình Hồ là một hành vi diễn tả quyền phát biểu tự do tư tưởng của y được Hiến pháp bảo vệ. Vì đây là một quyền quá quan trọng được qui định trong Hiến Pháp, nên các cơ quan công quyền có nghĩa vụ phải hành động để bảo vệ Trần Trường, là kẻ hành sử quyền ấy. Chúng ta nhớ lại rằng người tị nạn trong vùng đã phản đối kịch liệt vụ này. Có các cuộc thấp nển về đêm, các cuộc biểu tình chống đối có khi lên tới 50,000 người và kéo dài tới 52 ngày đêm. Cảnh sát địa phương có khi xô sát với người tị nạn chống đối.

Vì sự chống đối quyết liệt và kéo dài quá lâu mà cơ quan an ninh và chính quyền không mạnh tay đàn áp để dẹp bỏ các chống đối, Trần Trường và đồng bọn thấy không thành công duy trì việc treo hình Hồ, dù y công khai khiêu khích và thách thức người tị nạn Việt trong vùng. Công tác y làm có sự chỉ đạo của Tòa Tổng Lãnh Sự VC ở San Francisco với sự yểm trợ của đám luật sư phản chiến. Chúng muốn mượn tay Tòa án địa phương ra lệnh cho chính quyền đàn áp tích cực người biểu tình. Để thực hiện toan tính trên, Trần Trường được đưa đến một văn phòng Luật sư lớn ở Los Angeles nhờ đứng ra bênh vực. Đây là một văn phòng luật sư tả khuynh, một đơn vị thuộc American Liberties Union của cánh tả với ngân sách vào thập niên 1980 là hơn 1 tỉ MK. Qua văn phòng này, Trần trường đã nộp đơn kiện tại Tòa án ở Orange County. Tòa đã thụ lý. Chánh án Tòa này là một phụ nữ, cũng như rất nhiều chánh án khác xuất thân từ American Liberties Union và được bổ nhiệm vào vị trí này. Tòa đã có một số phiên họp công khai (hearings) trước khi có phán quyết cuối cùng về vụ này.

Trong thời gian thủ tục pháp lý đang tiến hành, có một biến cố trong đại xảy ra là hình Hồ treo trong tiệm của Trần Trường bị biến mất. Hình Hồ là "vật chứng chính" trong vụ kiện của đương đơn đòi hành sử quyền tự do phát biểu tư tưởng. Mất hình Hồ thì lý do của vụ kiện không còn. Tòa phải xếp vụ án. Và Trần trường không còn gì nữa liên hệ đến quyền tự do phát biểu tư tưởng do Tu Chính Án I bảo vệ, và mất sự yểm trợ và chỉ đạo, nên y lặng lẽ rút lui và trốn mất. Và nếu y còn tiếp tục đòi hành sử quyền này có thể dẫn đến một tội phạm hình sự. Nếu không có vụ hình Hồ bị biến mất, thì người tị nạn, không những ở Orange County mà cả trên toàn nước Mỹ sẽ lâm vào tình thế vô cùng khó khăn.

Một câu hỏi nêu ra là làm sao mà hình Hồ bị biến mất, để đến nỗi cả một hệ thống tả khuynh đầy quyền lực của Mỹ bảo trợ cho VC trong trường hợp này bị thua, cả nhà nước VC bị đánh bại? Đầy quyền lực là cánh tả, chúng cài người khắp nơi: như đa số tại Thượng và Hạ Viện, CA; một dàn luật sư được huấn luyện chuyên về luật hiến pháp và được tài trợ thực hiện mục tiêu của chúng; nhiều chánh án của chúng được cử vào các vị trí các cấp của ngành tư pháp, và chúng có rất nhiều tiền. Tất cả đã bị thua. Có người biết chuyện giải thích rằng đây là trách nhiệm của Trần Trường. Trong thời gian xảy ra biến cố ấy, có một người lúc đầu ở trong nhóm Trần Trường tiết lộ trên internet về các phiên họp của y và nhân viên Tòa Tổng Lãnh Sự VC ở San Francisco về kế hoạch treo hình Hồ và còn cho biết rằng Tòa Tổng Lãnh Sự VC có hứa cho Trần Trường một số tiền là 1/2 triệu MK. Trần Trường đã thành công đưa biến cố ấy lên đỉnh điểm và vào lúc này Tòa Tổng Lãnh Sự VC lờ đi không nhắc đến số tiền ấy, dù y đòi nhiều lần. Không thành công, y dấu hình Hồ đi để làm áp lực.

Mọi người đều biết rằng cửa tiệm sang băng nhạc của y luôn khóa chặt, hai lần cửa, có cửa sắt ở bên ngoài. Chỉ có mình y có chìa khóa. Ngoài ra, suốt trong 52 ngày của biến cố ấy, luôn luôn có người tị nạn hiện diện tại chỗ; ban đêm thường có đến 50 hay 60 người tị nạn chống đối nằm ngủ trước cửa canh giữ. Mỗi khi y đến tiệm, luôn có cảnh sát hộ tống, bảo vệ để y hành sử quyền phát biểu tư tưởng của y. Đến nơi, cảnh sát chỉ đứng ở ngoài cửa, chờ đến khi hết hạn giờ đã qui định, cảnh sát đưa y ra về. Trong tình thế đó, không ai có thể vào và thủ tiêu hình Hồ của y được.

Sau khi y chót hô hán rằng y mất hình Hồ, y không dám khai sự thật rằng chính y là thủ phạm, vì đây là một trọng tội. Cả VC lẫn đám luật sư tả khuynh đành lặng lẽ rút lui để tránh liên lụy.

Và người tị nạn ở Orange County tự nhiên đã thắng được một trận chiến đầy cam go. Và vùng Westminster trở lại an bình như mọi ngày.